

[Niels Frederiksen.]

denne. Det ærede Medlem sagde, at han maatte forstaas derhen, at Krisehjælpen ikke kunde hjælpe en eneste Landbruger, der stod overfor Tvangsauktion. Dette er heller ikke rigtigt. Naar man sammenholder den nu vedtagne Krisehjælp til Landbrugerne med den Lov, der hjemler Mulighed for Udsættelse af Tvangsauktioner paa Grund af Renterestancer, for hvilke der gøres Udlæg, er der skabt det Pusterum, der er nødvendigt i den nuværende vanskelige Situation, saaledes at vi kan overveje Forholdene og se, hvordan de udvikler sig, saavel indenfor som udenfor Landets Grænser, ogsaa prismæssigt, og det betyder en Haandsrækning til de Landbrugere, som ellers vilde blive drevet fra Hus og Hjem.

Videre sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at hvis Landbrugets Driftsskat og Lønomskostningerne havde været de samme nu som i 1914, kunde Landbruget megel vel forrente den øgede Prioritetsbyrde. Det er maaske muligt, men jeg gør det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal opmærksom paa, at havde Lønninger, Skatter og offentlige Udgifter været holdt saa langt nede, saa vilde Prioritetsgælden i dansk Landbrug i Dag have været meget, meget større. (*Madsen-Mygdal*: Hvorfor det?). Jo, Sagen er nemlig den, at Belaaningsmulighederne og Ejendomsomsættningens Pengebeløb er bestemt af, hvad Landbruget som Forretning skal svare for at holdes gaaende. Det er i Virkeligheden en Kamp mellem Lønnen, der betales, og Kapitalen, der anbringes, og jeg er overbevist om, at jo længere Lønnen tvinges ned, jo lavere Skatterne bliver, des større bliver Prioritetsgælden, for Belaaningsmulighed og Omsætningsværdi paavirkes deraf. Det er ganske besynderligt, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke kan indse en saadan Grundregel for et Lands Økonomi. Og saa vil jeg føje een Ting til, den nemlig, at intet vilde være mere uretfærdigt end at forlange, at Tjenestefolk og Landarbejdere, som er Hjælpere i det danske Landbrug, i Dag skulde nøjes med den Løn, som de kunde nøjes med i 1914, for da havde Kaarene for Landarbejdere og Tjenestefolk været urimelige, det havde været Nødskaar.

Jeg ønsker kun til sidst at sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i hans Betragtninger angaaende Virkningerne af den vedtagne Arbejdsløshedslov, og jeg skal kun dertil føje, at det forekommer mig, at Venstres Presse og Venstres Rigsdagsmænd baade i

Skrift og i Tale i overordentlig høj Grad forvansker den Virkning, som den fortsatte Arbejdsløshedsunderstøttelse har. Det er efter min Mening ganske forkert i en vanskelig Tid at prøve paa at lægge for Had en Lovgivning, der dog til syvende og sidst gaar ud paa at give en Haandsrækning til det betrængte Samfund, der paa Grund af erhvervsmæssige Tilstande ude i Verden og indenfor vort Lands Grænser søger at ruste sig mod den vanskelige Vinter, vi er inde i. Dette, at man ganske dristig paa- staar, at denne Lov har medført Misbrug i saa stort et Omfang som anført, er ganske urigtigt, hvad der blev fuldkommen rigtigt paavist at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg henstiller til de ærede Medlemmer af Venstre at holde lidt igen med denne Agitation. Jeg skal være den sidste til at være med til at paastaa, at en Mand forlader sit Arbejde for at faa Ret til i 70 Dage at faa 8—12 Kr. om Ugen som eneste Mulighed for at opretholde Livet. At sige noget saadant er at lægge Arbejderne for Had paa en ganske uretfærdig Maade. Derfor glæder det mig, at denne Debat har givet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Anledning til saa dygtigt at tilbagevise de urimelige Paastande, der fremsættes herom i Pressen og paa politiske Møder.

Jeg skal hermed endnu en Gang anbefale den af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og mig stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Forespørgeren (Holstein): Naar jeg siger, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke har gjort noget nævneværdigt ved Krisemanifestets Punkt 5, Bespærelsesprogrammet, saa sigter jeg dermed til, at det ærede Medlems Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Gennemgang af Finanslovsforslagets frie Bevillinger, Honorarer, Kontorholdsudgifter m. m. hviler i et Udvalg, som holdt konstituerende Møde for 1 Maaned siden og senere ikke har holdt noget Møde. Jeg tror, det ærede Medlem efter at have givet Socialdemokratiet en saa værdifuld Haandsrækning, som Kriseforliget er Udtryk for, vilde have i sin Magt at faa fremmet Arbejdet en lille Smule mere i dette Udvalg, hvis det var ham om at gøre.

Endvidere gør jeg opmærksom paa, at angaaende Punkt 5 i Kriseprogrammet, som blandt andet omhandler en Gennemgang af Statsbanespørgsmaal, har de Konservative, saa vidt mig bekendt, meddelt Venstre i Landstinget, som behandler et af Venstre